

บทคัดย่อ

รัฐบาลได้ปรับปรุงระบบบริหารราชการส่วนภูมิภาค โดยนำระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการมาบังคับใช้ใน 75 จังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร นับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546 เป็นต้นมา โดยปรับให้จังหวัดมีสถานะเสมือนหน่วยธุรกิจเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Business Unit) ที่สามารถวินิจฉัยข้อมูล และปัญหาอุปสรรค เพื่อกำหนดเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาภายในจังหวัดได้อย่างครบวงจร พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนบทบาทและอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ หรือผู้บริหารสูงสุดของจังหวัด (Chief Executive Officer : CEO) นั้น บุคลากรของส่วนราชการต่าง ๆ ที่สนับสนุนช่วยงานการบริหารงานแบบบูรณาการ ยังขาดทักษะและความเชี่ยวชาญบางประการ อาทิ การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) การคิดเชิงกลยุทธ์ (Strategic thinking) เป็นต้น นอกจากนี้ส่วนราชการและประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการบริหารงานแบบบูรณาการ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อกรมี่ส่วนในการพัฒนาจังหวัด นอกจากนี้ตัวผู้ว่าราชการจังหวัดบางคนยังไม่เข้าใจระบบบริหารงานบูรณาการอย่างแท้จริง อาจจะเป็นเพราะมีระยะเวลาในการอบรมสั้นเกินไป

การท่องเที่ยวในจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นจังหวัดเก่าแก่ทางวัฒนธรรมทางภาคเหนือตอนซึ่งประเพณี วัฒนธรรม ดังกล่าวเป็นที่ยอมรับของประชาชนในท้องถิ่นเป็นอย่างดี การพัฒนาการท่องเที่ยวด้านประเพณี วัฒนธรรม ตลอดจนการพัฒนาอาจมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชน จำเป็นอย่างยิ่งจะต้องให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจัง กระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารงานที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ ยังไม่เกิดขึ้น เพราะโครงสร้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ไม่ครอบคลุมถึงการให้ประชาชนหลากหลายอาชีพในท้องถิ่นเข้าไปมีส่วนร่วมพิจารณาการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดแม่ฮ่องสอน เพราะฉะนั้นเมื่อประชาชนมีส่วนร่วมน้อย ความคิดริเริ่มของจังหวัดจึงน้อยลงเช่นกัน เครือข่ายของประชาชนก็น้อย ทำให้ไม่สามารถนำไปขยายผลให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการของจังหวัดแม่ฮ่องสอน นั้น จะต้องเป็นบุคคลซึ่งมีบุคลิกภาพด้านการพัฒนา ด้านการมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลสำหรับการท่องเที่ยว มิฉะนั้นแล้วจะทำให้จุดยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดไม่ปรากฏชัด ได้ กรณีดังกล่าวขอมแนะนำให้ตัวชี้วัดผลงานของผู้ว่าราชการจังหวัดและข้าราชการภายในจังหวัดไม่เป็นประจักษ์ หรือยอมรับของสาธารณชน ซึ่งเป็นเหตุทำให้ผลงานต่ำกว่าเป้าหมายหรือตกลงต่ำกว่าที่รัฐบาลกำหนด ดังนั้น การจ่ายค่าตอบแทนพิเศษ หรือเงินรางวัลให้แก่ข้าราชการผู้ปฏิบัติงานก็ลดลงเช่นกัน การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการในส่วนการบริหารการท่องเที่ยวนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดควรมาจากการสรรหามากกว่า

การแต่งตั้งตามระบบราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัดที่มีศักยภาพ หรือมีแหล่งท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก สมควรอย่างยิ่งจะต้องมีตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัดด้านการท่องเที่ยว เพื่อเป็นฝักรองให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดดังกล่าว เพื่อเตรียมตัวเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดในอนาคต ดังนั้น การแต่งตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการสมควรจะเป็นระบบเปิด โดยมีคณะกรรมการสรรหาข้าราชการจากทุกกระทรวง ทบวง กรม ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเข้ามาดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ ก่อนที่จะขึ้นดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ ทั้งนี้ ไม่จำเป็นต้องสรรหาจากข้าราชการกระทรวงมหาดไทยเท่านั้นที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ และไม่ควรรู้ให้ผู้บริหารจากภาคเอกชนเข้ามาดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการในจังหวัดท่องเที่ยว เช่น จังหวัดแม่ฮ่องสอน เพราะภาคเอกชนมีเครือข่ายผลประโยชน์ทับซ้อนกันค่อนข้างเช่นในปัจจุบัน และการท่องเที่ยวจะต้องเป็นผลประโยชน์ของประเทศเท่านั้น มิใช่เป็นของคนใดคนหนึ่งในจังหวัดแม่ฮ่องสอน และยังไม่เข้าใจระบบราชการอย่างแท้จริง

การบริหารการท่องเที่ยวภายใต้ระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการของจังหวัดแม่ฮ่องสอน นั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดโครงการ หรือให้ความเห็นชอบในโครงการด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดก่อนผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการจะลงมือดำเนินการ รวมทั้งการมอบหมายให้บุคลากรในจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวต้องแต่งตั้งจากหน่วยงานที่มีหน้าที่โดยตรง เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) เข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดโครงการ หรือพิจารณากำหนดกรอบยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดแม่ฮ่องสอน เพื่อวัตถุประสงค์ความสำเร็จด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นสำคัญ